

โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัษฎากร

เรื่อง “ศึกษาผลการวิจัยมาตรการเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ”

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
มาตรการเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขภาษีมูลค่าเพิ่ม			
<p>มาตรา 77/1 (5) ผู้ประกอบการหมายความว่า บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ...</p>	<p>คำว่า “ในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ” ไม่มี ความชัดเจนว่า มีความหมายว่าอย่างไร</p>	<p>ควรกำหนดคำนิยามให้ชัดเจน</p>	<p>เห็นว่า คำว่า “ในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ” มีความชัดเจนอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา 77/1 (8) (10) (8) ความหมายของคำว่า “ขาย” (10) ความหมายของคำว่า “บริการ” การให้บริการในท่าเรือ ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.106/2544 พิจารณาจากผู้ประกอบการให้บริการมิได้พิจารณาตามกิจกรรม คือ ถ้าผู้ให้บริการเป็นเจ้าของท่าเรือ กิจกรรมทั้งหมดถือเป็น บริการ แต่ถ้าผู้ให้บริการไม่ใช่เจ้าของท่าเรือ จะพิจารณาให้กิจกรรมบางอย่างเป็นการขนส่ง (ยกเว้น VAT) บางอย่างเป็นบริการ (VAT)</p>	<p>การตีความ ความหมายของ “ขาย” หรือ “บริการ” ในกิจการบางประเภท มีความยากและไม่ชัดเจน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจการ Logistics - การขายสินค้าใน มินิบาร์ ของกิจการโรงแรมถือเป็นการขายสินค้า การรับซักรีดถือเป็นการจ้างทำของ การให้เช่าอุปกรณ์เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ ถือเป็นการให้เช่าทรัพย์สิน การให้บริการรถ Limousine ถือเป็นการขนส่ง 	<p>ควรมีการกำหนดรายละเอียดและตัวอย่างในคำสั่งกรมสรรพากรให้ชัดเจนมากขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มความหมายในมาตรา 77/1 - ควรกำหนดแนวทางปฏิบัติในลักษณะเดียวกับคำสั่ง กรมสรรพากรที่ ป.106/2544 เช่น กิจการ โรงแรม 	<p>ความหมายของคำว่า “ขาย” ไว้คงเดิม คำว่า “ขนส่ง” ควรศึกษากิจการขนส่งทั้งระบบและ เพิ่มคำจำกัดความของคำว่า “ขนส่ง” ให้ชัดเจน ทั้งนี้ ควรพิจารณาถึงเจตนาของการกระทำเป็นสาระ สำคัญ</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 77/1 (22)</p> <p>ความหมายของคำว่า “ใบกำกับภาษี”</p>	<p>กรณีส่งออกกรมสรรพากร กำหนดแนวทางปฏิบัติให้ถือว่า ใบอินวอยซ์ ส่งออกเป็นใบกำกับภาษีด้วย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.97/2543</p>	<p>(1) ควรเพิ่มคำจำกัดความหรือความหมายเพิ่ม</p> <p>(2) ควรนำแนวทางปฏิบัติที่มีความชัดเจนมาเป็นอนุบัญญัติให้ครบถ้วน</p>	<p>เห็นด้วย</p> <p>(1) ที่จะเพิ่มคำจำกัดความคำว่า “ใบกำกับภาษี” ให้ครอบคลุมถึงเอกสารที่ใช้ในธุรกิจที่ชัดเจนแล้ว เช่น ใบกำกับสินค้า (INVOICE) ฯลฯ ไว้ในบทบัญญัติกฎหมาย</p> <p>(2) สำหรับความหมายที่ชัดเจนแล้วให้คงไว้ กรณีเพิ่มเติมอาจแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายให้อำนาจอธิบดีออกประกาศหรือคำสั่งเพิ่มเติม</p>
	<p>ไม่มีบทนิยามศัพท์เกี่ยวกับ</p> <p>1. วันทำการของผู้ประกอบ การจดทะเบียนซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ตามแนวทางปฏิบัติในคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.45/2537</p> <p>2. “ภัตตาคาร” ซึ่งตาม คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 กำหนดไว้ให้หมายความว่ากิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ รวมทั้งกิจการรับจ้างปรุงอาหารหรือเครื่องดื่ม ทั้งนี้ ไม่ว่าในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดให้ประชาชนเข้าไปบริโภคได้</p>	<p>- ควรศึกษาแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.45/2537 แล้วนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนและรวมไว้ในที่เดียวกัน</p> <p>- ควรศึกษาความหมายของคำว่า “ภัตตาคาร” ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 แล้วนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน</p>	<p>เห็นด้วย ว่าควรศึกษาการประกอบกิจการตลอด 24 ชั่วโมง ของกิจการอื่น ๆ เพื่อที่จะบัญญัติคำนิยาม “วันทำการ” เป็นกฎหมายด้วย</p> <p>เห็นด้วย</p> <p>อย่างไรก็ดี การขายสินค้าหรือการให้บริการ กรณีมีปัญหาจะมีบทบัญญัติ มาตรา 77/5 ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยได้อยู่แล้ว</p> <p>ทั้งนี้ ควรแก้ไขกฎหมายให้อธิบดีมีอำนาจออกหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือ เงื่อนไขเพิ่มเติมในประเภทกิจการที่เกี่ยวข้อง</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 77/2 วรรคสอง และวรรคท้าย</p> <p>เป็นการกำหนดขอบเขตของการให้บริการในราชอาณาจักรทั้งกรณีบริการที่ทำในราชอาณาจักร และบริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร</p> <p>สำหรับบริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร กำหนดให้ถือเป็นการให้บริการในราชอาณาจักร เป็นการวางหลักในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามหลักปลายทาง (Destination Principle)</p>	<p>1. ตามมาตรา 77/2 วรรคหนึ่ง กำหนดกิจกรรมที่อยู่ในบังคับที่ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มว่า ต้องเป็นการให้บริการโดยผู้ประกอบการ แต่ในวรรคสอง และวรรคสาม มิได้กำหนดว่าการให้บริการดังกล่าวกระทำโดย “ผู้ประกอบการ”</p> <p>2. บริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนเพียงพอ ก่อให้เกิดปัญหาการตีความ</p>	<p>1. ควรเพิ่มข้อความ “โดยผู้ประกอบการ” ไว้ในวรรคสอง และวรรคสามให้ชัดเจน</p> <p>2. ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ชัดเจน</p>	<p>มาตรา 77/2 วรรคสอง และวรรคท้าย เห็นควรไว้คงเดิมเพราะชัดเจนอยู่แล้ว</p> <p>เห็นด้วย ควรให้เพิ่มเติมโดยออกกฎหมายลูก โดยในแม่บทควรเป็นอำนาจอธิบดีที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา 78-มาตรา 78/3</p> <p>เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับจุดที่จะเกิดภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ และการนำเข้า</p>	<p>แต่เดิมไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบ สำหรับการขายสินค้าและการให้บริการบางกรณี จึงนำไปบัญญัติไว้ใน มาตรา 78/3 และออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 ไว้ครบถ้วนแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องมี มาตรา 78/3 ในลักษณะนี้</p>	<p>ควรนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับความรับผิดชอบ สำหรับการขายสินค้าและการให้บริการตาม มาตรา 78/3 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 189 มาบัญญัติรวมไว้ให้สมบูรณ์ครบถ้วน ใน มาตรา 78 และ มาตรา 78/1 แล้วแต่กรณี</p>	<p>เห็นด้วย</p>
<p>มาตรา 78</p> <p>เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับจุดที่จะเกิดภาระ</p>	<p>การบัญญัติข้อความว่า “ภายใต้บังคับ มาตรา 78/3” และ “การขายสินค้า นอกจากอยู่ในบังคับตาม (2)(3)(4) หรือ</p>	<p>ควรหาวิธีการบัญญัติกฎหมายให้อ่านและทำความเข้าใจได้โดยง่าย</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นเทคนิคของการบัญญัติกฎหมาย เห็นควรไว้คงเดิม ทั้งนี้ ความหมายของคำว่า “ภายใต้</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) สำหรับการขายสินค้า	(5)” เป็นการบัญญัติกฎหมายตามหลักกฎหมายทั่วไป และกฎหมายพิเศษ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากในการศึกษาและทำความเข้าใจ กล่าวคือ ต้องศึกษามาตรา 78/3 ก่อนแล้วศึกษา (2)(3)(4) หรือ (5) ของมาตรา 78 เมื่อไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งดังกล่าวจึงจะเข้าตามเงื่อนไขมาตรา 78(1)		บังคับ” มีความชัดเจนในตัวอยู่แล้ว
<p>มาตรา 78</p> <p>กรณีรับชำระราคาค่าขายสินค้าหรือค่าบริการด้วยเช็ค</p> <p>1. กรณีการให้บริการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษี เมื่อความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามมาตรา 78/1(1) แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ เมื่อได้รับชำระค่าบริการ และในกรณีที่มีการชำระค่าบริการด้วยเช็ค ให้ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ให้บริการ ได้รับชำระค่าบริการตามวันที่ที่ลงในเช็คจึงต้องออกใบกำกับภาษีตามวันที่ที่ลงในเช็ค เว้นแต่จะมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่ากรณีดังกล่าวเป็นไปตามข้อ 2(1) หรือ (2)</p>	การออกแนวทางปฏิบัติในรูปคำสั่งกรมสรรพากรดังกล่าวไม่มีความชัดเจนและยุติในตัวเอง ต้องนำมาเขียนเป็นหนังสือ ช่อมความเข้าใจอีก ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการศึกษาทำความเข้าใจ	ควรมานำมาเขียนใหม่ให้ชัดเจน	เห็นด้วย ควรเขียนคำสั่งกรมสรรพากรให้ชัดเจน

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>ของคำสั่งดังกล่าว จึงให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษีตามวันที่ได้รับมอบเช็ค</p> <p>2. กรณีการขายสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีเมื่อความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ เมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่จะได้มีการชำระราคาสินค้าก่อนส่งมอบสินค้า ซึ่งตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากร ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบในการออกใบกำกับภาษีเกิดขึ้นในขณะที่ได้รับชำระราคาสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า ต้องออกใบกำกับภาษีเมื่อได้รับชำระราคาสินค้า และในกรณีที่การชำระราคาสินค้าด้วยเช็คก่อนส่งมอบสินค้า ก็ให้ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้า ได้รับชำระราคาสินค้าก่อนส่งมอบสินค้า จึงต้องออกใบกำกับภาษีตามวันที่ที่ลงในเช็ค เว้นแต่จะมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่ากรณีดังกล่าวเป็นไปตามข้อ 2(1) หรือ (2) ของคำสั่งดังกล่าว จึงให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษีตามวันที่ได้รับมอบเช็ค"</p>			

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 78/1</p> <p>เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับจุดที่จะเกิดภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax Point) สำหรับการให้บริการ</p>	<p>การบัญญัติข้อความว่า “ภายใต้บังคับ มาตรา 78/3” และ “การให้บริการนอกจากที่อยู่ในบังคับตาม (2)(3) หรือ (4) เป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากในการศึกษาทำความเข้าใจ กล่าวคือ ต้องศึกษา มาตรา 78/3 ก่อนแล้วศึกษา (2)(3) หรือ (4) ของ มาตรา 78/1 เมื่อไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งดังกล่าวจึงจะเข้าตามเงื่อนไข มาตรา 78/1(1)</p>	<p>ควรหาวิธีการบัญญัติกฎหมายให้อ่านและทำความเข้าใจได้โดยง่าย</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะเป็นเทคนิคของการบัญญัติกฎหมาย เห็นควรไว้คงเดิม ทั้งนี้ ความหมายของคำว่า “ภายใต้บังคับ” มีความชัดเจนในตัวอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา 78(1)(ก)</p> <p>มาตรา 78(3)(ก) และ ข้อ 2(1) ข้อ 4(1) ข้อ 6(1) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 189</p> <p>ความรับผิดเกี่ยวกับการขายสินค้ากรณีโอนกรรมสิทธิ์สินค้า</p>	<p>ไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบสำหรับการขายสินค้ากรณีดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> กรณีโอนกรรมสิทธิ์สินค้าก่อนส่งมอบ ตาม มาตรา 78(1)(ก) และ ข้อ 2(1) ข้อ 4(1) ข้อ 6(1) ของ กฎกระทรวง ฉบับที่ 189 ใช้กับสินค้าประเภทใดบ้าง กรณีตัวแทนได้โอนกรรมสิทธิ์สินค้าให้ผู้ซื้อก่อนส่งมอบ ตาม มาตรา 78(3)(ก) ใช้กับสินค้าประเภทใดบ้าง 	<ol style="list-style-type: none"> ควรบัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับสินค้าที่สามารถโอนกรรมสิทธิ์ก่อนส่งมอบตาม มาตรา 78 (1)(ก) หรือ มาตรา 78 (3)(ก) โดยมีตัวอย่างที่ชัดเจน ควรแยกความรับผิดชอบของสินค้าที่มีการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ออกจากสินค้าทั่วไปให้ชัดเจน 	<ol style="list-style-type: none"> เห็นด้วย ควรพิจารณาตามหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เห็นด้วย เฉพาะสินค้าที่กฎหมายบังคับว่าต้องมีการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 78(2)</p> <p>การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ หรือตามสัญญาขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ</p>		<p>ควรทบทวนประเด็นการให้ส่วนลดของกิจการให้เช่าซื้อ หรือซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ ตามมาตรา 78(2) ใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากการให้เช่าซื้อฯ ดังกล่าวเป็นกฎหมายพิเศษ แตกต่างไปจากการขายสินค้าโดยทั่วไป ที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อ การซื้อขายสินค้ายังไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะชำระเช่าซื้องวดสุดท้าย</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่เป็นส่วนลดการค้า และขัดกับกฎหมายแม่บท มาตรา 79(1) (ส่วนลดเงินสด)</p>
<p>มาตรา 78(3)</p> <p>หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับการฝากขายสินค้า (Consignment Sale) ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มฉบับที่ 8</p>	<p>มีความยุ่งยาก ซับซ้อน เกินกว่าที่จะปฏิบัติตามเสมือนหนึ่งรัฐไม่ประสงค์จะให้ผู้ประกอบการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่น ต้องจัดแจ้งการตั้งตัวแทน การออกใบกำกับภาษี การจัดทำรายงานภาษีขาย การเก็บรักษาเอกสาร หลักฐาน</p>	<p>ควรหาวิธีการบัญญัติกฎหมาย ให้ อ่านและทำความเข้าใจได้โดยง่าย</p>	<p>เห็นว่า คงหลักเกณฑ์เดิมไว้ และกำหนดให้มีสิทธิเลือกภาระภาษีเมื่อส่งมอบให้ตัวแทน</p>
<p>มาตรา 78(4) ก)</p> <p>(4) การขายสินค้าโดยส่งออก ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นดังต่อไปนี้</p> <p>ก) การส่งออกนอกจากที่ระบุใน ข)</p>	<p>1. บัญญัติกฎหมายตรงกันข้ามกับความ เป็นจริงกล่าวคือ โดยทั่วไป ไม่มีการจัดเก็บอากรขาออกเว้นแต่สินค้าบางประเภท</p>	<p>1. บัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับความ เป็นจริง</p>	<p>เห็นควร ให้มีการศึกษาเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับกฎหมายศุลกากร</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>หรือ (ก) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก วางหลักประกันอากรขาออก หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาออก เว้นแต่ในกรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาออกหรือได้รับยกเว้นอากรขาออกแล้วแต่กรณี ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออก ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p>	<p>2. วันที่ในใบขนสินค้าขาออกของกรมศุลกากรมีหลายวัน เช่น วันเดินพิธีการศุลกากร วันตรวจปล่อยสินค้า วันรับบรรทุก (Loading)</p>	<p>2. ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นวันใด</p>	
<p>มาตรา 78/1</p> <p>(1) การให้บริการให้ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้ชำระราคาค่าบริการ เว้นแต่...</p> <p>(ก) ได้ออกใบกำกับภาษี</p> <p>(ข) ได้ใช้บริการไม่ว่าตนเอง หรือบุคคลอื่น</p> <p>(2) การให้บริการตามสัญญาที่กำหนดค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำให้ความรับผิดชอบตามส่วนของบริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของบริการที่สิ้นสุดลง เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำ</p>	<p>1. เดิมร่างบทบัญญัติในมาตรานี้ กำหนดให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการให้บริการเป็นไปตามเกณฑ์สิทธิ จึงแยกเป็น (1) และ (2) ตามลำดับ เมื่อบัญญัติให้ขึ้นไปตามเกณฑ์เงินสด จึงไม่มีความจำเป็นต้องแยกเป็นสองอนุมาตราดังแต่ก่อน</p> <p>2. ความในมาตรานี้รายละเอียดได้กล่าวถึงกรณีการชำระค่าบริการแล้วควรแยก การได้ใช้บริการไม่ว่าตนเองหรือบุคคลอื่นออกเป็นหัวข้อใหม่เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนเพราะการใช้</p>	<p>1. ควรบูรรวมความในอนุมาตรา (1) และ (2) ให้เหลือเพียงอนุมาตราเดียวการให้บริการควรให้ใช้เกณฑ์สิทธิเช่นเดียวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล</p> <p>2. ควรบัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการให้บริการที่มีค่าตอบแทน และการให้บริการที่ไม่มีค่าตอบแทนต่างหากจากกันให้ชัดเจน</p>	<p>เห็นว่า ควรนำไปศึกษาให้รอบคอบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมในธุรกิจบริการทุกประเภท</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคา ค่าบริการตามส่วนของบริการที่สิ้นสุดลง ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย (ก) ได้ ออกใบกำกับภาษี หรือ (ข) ได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น</p> <p>ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้น ตาม ส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p>	<p>บริการด้วยตนเองจะไม่มีชำระราคาและออกใบกำกับ</p>		
<p>มาตรา 78/2(1)</p> <p>การนำเข้าจากที่อยู่ในบังคับ ตาม (2)(3) หรือ (4) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาเข้า วางหลักประกันอากรขาเข้า หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาเข้า เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาเข้า หรือได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้า ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p>	<p>การนำเข้าสินค้า กำหนดให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อ “ชำระอากรขาเข้า” (ชำระจริง) แต่ถ้าผู้นำเข้ายังมีชำระอากรขาเข้า ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มก็จะยังไม่เกิด และเมื่อตรวจพบความผิดก็ไม่สามารถประเมินเบี้ยปรับได้ และอาจขาดอายุความประเมิน</p>	<p>ภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้า-ส่งออก ควรให้เป็นไปตามกฎหมายศุลกากร ทุกกรณีรวมทั้งกรณี</p> <ul style="list-style-type: none"> - อายุความการประเมิน - ความรับผิดชอบในการเสียภาษี 	<p>เห็นว่า กรณีอายุความการประเมินควรแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับกฎหมายศุลกากร</p> <p>กรณีความรับผิดชอบในการเสียภาษี ควรกำหนดให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อ “วันที่ถือว่าต้องชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายศุลกากร” เพื่อให้มีสิทธิประเมินเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่มได้</p>
<p>มาตรา 79</p> <p>ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการในกิจการทั่วไป</p>	<p>1. การใช้ข้อความว่า “ภายใต้บังคับ มาตรา 79/1” เป็นผลทำให้บทบัญญัติ มาตรา 79 เป็นกฎหมายทั่วไปของ มาตรา 79/1 เท่านั้น แต่ในความเป็น</p>	<p>1. ควรใช้ข้อความว่า “เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น...” แทน</p>	<p>1. ไม่เห็นด้วย เพราะไม่มีบทบัญญัติใดที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นนอกจาก มาตรา 79/1</p> <p>ทั้งนี้ ความหมาย “ภายใต้บังคับ” มี</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>จริงมาตรา 79 เป็นกฎหมายทั่วไปของบทบัญญัติอื่น ๆ ในส่วน 3 รวมทั้งบทบัญญัติในส่วน 12 อำนาจเจ้าพนักงานประเมินด้วย</p> <p>2. บัญญัติไม่ชัดเจนว่าเป็นมูลค่าของฐานภาษีจากการขายสินค้า หรือ การให้บริการตามบทบัญญัติใด</p> <p>3. แท้จริงความในวรรคแรกเป็นความหมายของฐานภาษี แต่บัญญัติว่าได้แก่ ส่วนความในวรรคสอง เป็นรูปแบบของมูลค่าของฐานภาษีมิใช่ความหมายของมูลค่าของฐานภาษี ก่อให้เกิดความสับสน</p> <p>4. กรณีไม่นับรวมเป็นมูลค่าของฐานภาษีตามวรรคสาม มีค่าเท่ากับกรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ตาม (4) กลับบัญญัติว่า “ค่าตอบแทนที่มีลักษณะ และเงื่อนไขตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี” จึงเป็นการใช้อธิปไตยบัญญัติหรือกฎหมายลูกที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาของกฎหมาย</p>	<p>2. ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่า เป็นมูลค่าของฐานภาษีจากการขายสินค้าหรือ การให้บริการตามมาตรา 77/2(1)</p> <p>3. ควรบัญญัติความหมายของฐานภาษีและรูปแบบของมูลค่าของฐานภาษีให้ชัดเจนและควรบัญญัติให้หมายความ รวมถึงมูลค่าของฐานภาษีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ กำหนดขึ้นตามมาตรา 88/2 ด้วย</p> <p>4. ควรแก้เป็นว่า “ค่าตอบแทนที่มีลักษณะ และเงื่อนไขตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา” ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 79/1(3) กำหนดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>ความชัดเจนในตัวอยู่แล้ว</p> <p>2. ไม่เห็นด้วย เพราะได้บัญญัติไว้ในมาตรา 79 วรรคหนึ่ง มีความชัดเจนอยู่แล้ว</p> <p>3. เห็นด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>4. เห็นด้วย ถ้าเป็นไปได้ตาม ลำดับชั้นของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	5. กรณีไม่นับรวมเป็นมูลค่าของฐานภาษีตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40) ในบางกรณีไม่ใช่ “ค่าตอบแทน” หากแต่มีลักษณะเป็นรายจ่าย	5. ควรบัญญัติให้ชัดเจน และนำความในประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40) มาบัญญัติเป็นกฎหมายแม่บท เพราะมีความชัดเจนเพียงพอแล้ว	5. เห็นด้วย ถ้าเป็นไปตามลำดับชั้นของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้
มาตรา 79/1 ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการในกิจการเฉพาะอย่าง ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้า โดยการส่งออก 2. ฐานภาษีสำหรับการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ 			
มาตรา 79/3,มาตรา 79/7 และ พรฎ.(ฉบับที่ 245) การคำนวณมูลค่าของฐานภาษีกรณีผู้ประกอบการมีสินค้าคงเหลือและหรือมีทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมีไว้ในประกอบการกิจการ ณ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 85/10 แห่งประมวลรัษฎากร หรือได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/17 แห่งประมวลรัษฎากร	ไม่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 79/3 จึงต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา 79/3 ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เพื่อกำหนดมูลค่ากำหนดมูลค่าของฐานภาษีตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 245) พ.ศ.2534	ควรนำความในพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 245) มาบัญญัติเป็น (6) ของมาตรา 79/3 เพื่อรวมเรื่องเดียวกันไว้ในที่แห่งกันเดียวกัน อันจะช่วยให้กฎหมายกระชับขึ้น	เห็นด้วย เพื่อให้ครอบคลุมถึงกรณีดังกล่าว

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 79/3 วรรค ท้าย</p> <p>ราคาตลาดตามมาตรานี้ ให้ถือราคาเฉลี่ยของราคาตลาดที่ซื้อขายกันตามความเป็นจริงทั่วไปในวันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ทั้งนี้ถ้าที่ได้มีการตรวจสอบราคาตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ไม่อาจทราบราคาตลาดได้แน่นอน ให้อธิบดีโดยอนุเมติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อให้ได้มาซึ่งราคาตลาดได้</p>	<p>ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนในการหา “ราคาตลาด” ทำให้เกิดการตีความที่แตกต่างกัน</p>	<p>ควรกำหนดราคาตลาดเป็นไปตามแนวเดียวกัน กับภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งมาตรา 79/3 และมาตรา 65 ทวิ (4)</p>	<p>เห็นด้วย แต่ควรศึกษาให้ชัดเจน</p>
<p>มาตรา 79/4(1) , คำสั่งที่ ป.132/2548</p> <p>มาตรา 9</p> <p>ใช้ราคาถัวเฉลี่ยรับซื้อของธนาคารแห่งประเทศไทย หรือถัวเฉลี่ยรับซื้อธนาคารพาณิชย์</p> <p>มาตรา 79/4(1)</p> <p>ให้ถือตามอัตราถัวเฉลี่ย ที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายของเดือน ที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น</p>	<p>อัตราแลกเปลี่ยน มีข้อกำหนดที่แตกต่างกันและมีหลายมาตรา เช่น มาตรา 9, มาตรา 79/4, คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.132/2548 และมาตรา 79/4 (1) ขัดแย้งกับการทำรายงานที่ถูกกำหนดให้ส่งรายงานภายใน 3 วันทำการตามมาตรา 87</p>	<p>ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ควรมีหลักเกณฑ์การแปลงค่าเป็นเงินไทยที่เหมือนกันทุกกรณี</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกใบกำกับภาษี - การลงรายการในรายงาน - ฐานภาษี 	<p>เห็นด้วย เพื่อเป็นการง่ายต่อการปฏิบัติ</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 80-มาตรา 80/2</p> <p>อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบอัตราเดียว ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ดังนี้</p> <p>(1) กรณีต้องการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากบริโภคสินค้าหรือบริการในราชอาณาจักร รวมทั้งการนำเข้าสินค้าหรือใช้บริการที่ได้ให้ในต่างประเทศในราชอาณาจักร รัฐจะใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80</p> <p>(2) กรณีต้องการขจัดการะภาษีมูลค่าเพิ่มที่แฝงรวมอยู่ในราคาสินค้าหรือค่าบริการ รัฐจะใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80/1 หรืออัตราร้อยละ 0</p> <p>(3) อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นอัตราแยกนอกฐานภาษีจึงไม่ถือเป็นรายได้หรือรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบ การจดทะเบียน</p> <p>(4) อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มยังไม่รวมอัตราภาษีส่วนท้องถิ่นในอัตรา 1 ใน 9 ของ</p>			

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา 80/2 เป็นอัตราเฉพาะกิจ กำหนด จัดเก็บจากผู้ประกอบการที่มีมูลค่าของฐาน ภาษีเกินกว่า 600,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,200,000 บาทในอัตราร้อยละ 1.5 ของ มูลค่าของฐานภาษี ใช้บังคับระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2535 จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2542 เท่านั้นในปัจจุบันนับแต่วันที่ 1 เมษายน 2542 เป็นต้นมา ไม่มีผลใช้บังคับแล้ว</p>			
<p>มาตรา 80/1 (1)(2) ประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 105) คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 97/2543 และ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 104/2544 เกี่ยวกับการส่งออกสินค้าที่มีใช้การ ส่งออกสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81(3) และการให้บริการที่ กระทำในราชอาณาจักรและได้ให้บริการ นั้นในต่างประเทศ...</p>	<p>ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 97/2543 และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 104/2544 กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการได้รับสิทธิเสีย ภาษีในอัตราร้อยละ 0 ให้เจ้าพนักงาน สรรพากรถือปฏิบัติซึ่งเจ้าพนักงานสรรพากร เหล่านั้น ก็นำแนวปฏิบัติตามคำสั่ง กรมสรรพากรดังกล่าวไปถือปฏิบัติในการ เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียน ทั่วคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. เป็นเพียง แนวทางปฏิบัติมิใช่กฎหมาย (Ruling) โดย บางกรณีได้นำแนวทางจากคำพิพากษา</p>	<p>เป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไป จึงควรมานำบัญญัติเป็นกฎหมาย หรือ แนวทางปฏิบัติที่เป็นกฎหมาย (Regulation)</p>	<p>เห็นด้วย เพื่อให้เป็นไปตามสภาวะการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>ของศาลฎีกามารวบรวมไว้ โดยแท้จริงไม่มีสภาพบังคับตามกฎหมายแต่อย่างใด ในยุคสมัยที่โลกพัฒนาขึ้น การรู้กฎหมายมีมากขึ้นจึงควรที่จะนำแนวทางปฏิบัติดังกล่าวมาบัญญัติเป็นอนุบัญญัติหรือกฎหมายลูก เพื่อให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมตามหลักของกฎหมายที่ดี</p>		
<p>มาตรา 80/1(3) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ โดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล</p>	<p>1. กรณีขนส่งระหว่างประเทศ โดยเรือเดินทะเลซึ่งได้รับสิทธิเสรีภาพอัตรา 0 ถ้าขนของออกจากประเทศนั้น ถ้าภายหลังได้มีการขนส่งนอกประเทศทั้งหมด ภาษีชื่อของเรือ ค่าซ่อม ใช้เป็นภาษีชื่อทั้งหมด เป็นช่องโหว่ของกฎหมาย และไม่อำนวยความสะดวกความเป็นธรรม</p> <p>2. การขนส่งระหว่างประเทศ ไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจนแต่มีการตีความในเชิงแคบว่า ผู้ประกอบการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลต้องมียานพาหนะเป็นของตนเองซึ่งแตกต่างจากการขนส่งภายใน ประเทศเป็นอย่างยิ่ง</p>	<p>1. ควรอุดช่องโหว่ของกฎหมาย กรณีการได้สิทธิในอัตรา 0 ของ การขนส่งระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล และศึกษา ประกาศอธิบดีเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29)</p> <p>2. การค้าระหว่างประเทศทั้งกรณีขายสินค้าและการให้บริการที่ปลายทางของสินค้าและบริการอยู่ในต่างประเทศสมควรเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 เว้นแต่การนำเข้าเที่ยวในต่างประเทศ</p>	<p>1. เห็นด้วย โดยควรศึกษากิจการขนส่งทั้งระบบและเพิ่มคำจำกัดความของคำว่า “ขนส่ง” ให้ชัดเจน</p> <p>2. เห็นด้วย หากเป็นนโยบายส่งเสริมกิจการดังกล่าว</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 80/1</p> <p>ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างนำเครื่องจักรอุปกรณ์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ในการประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างในต่างประเทศ ตามข้อกำหนดผู้ประกอบการดังกล่าวต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา ร้อยละ 7.0 เนื่องจากนำทรัพย์สินในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ในกิจการที่ไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 77/1 (10) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระดังกล่าวถือเป็นต้นทุนของกิจการรับเหมาในต่างประเทศ ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้เป็นเครดิตหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสียตามมาตรา 82/3 วรรคแรกได้</p>	<p>ทำให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมีภาระภาษีที่เพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย และทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับผู้รับเหมาจากต่างประเทศได้ ในขณะที่การให้บริการในประเทศไทย และได้มีการใช้บริการต่าง ประเทศได้สิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา 0</p>	<p>เพื่อเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง หรือกิจการอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันให้มีภาระต้นทุนลดลงในอันที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ และนำรายได้กลับคืนสู่ประเทศไทย จึงควรบัญญัติเงื่อนไขตาม มาตรา 80/1 ให้ครอบคลุมประเด็นนี้</p>	<p>เห็นด้วย หากเป็นกรณีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยประกอบกิจการนอกราชอาณาจักร เพื่อการแข่งขันกับต่างประเทศ</p>
<p>มาตรา 80/1(5) และประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่27)</p> <p>การขายสินค้า หรือการให้บริการกับ</p>	<p>การกำหนดให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตรา 0% ดังกล่าว เป็นการทำให้แก่เฉพาะหน่วยงานเท่านั้น มิได้ให้แก่ตัวบุคคลที่เป็น</p>	<p>ควรปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามหลักสากลนิยม</p>	<p>ไม่เห็นด้วย ในการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว ควรให้สิทธิเป็นกรณีไปตามนโยบายของรัฐบาล</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูตสถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุลหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ที่ประเทศไทยมีพันธกรณีตามความตกลงที่จำเป็นต้องให้ผลปฏิบัติเท่าเทียมกับ สถานเอกอัครราชทูต องค์การสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ ทั้งนี้ เฉพาะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่27)</p>	<p>ผู้ชำนาญการพิเศษของสหประชาชาติ เจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ เอกอัครราชทูต ราชทูต กงสุล หรือบุคคลในคณะทูต ไม่เป็นไปตามหลักกฏที่ด้อยปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งแตกต่างจากต่างประเทศที่ใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย ซึ่งยอมให้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 0 แก่บุคคลดังกล่าวด้วย</p>		
<p>มาตรา80/2, มาตรา 82/16-มาตรา 82/18, มาตรา 87 วรรคสอง</p> <p>การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการที่มีมูลค่าของฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมแต่ไม่เกินกว่ามูลค่าฐานภาษี ที่กฎหมายกำหนด โดยเสียภาษีมูลค่าเพิ่มใน อัตราร้อยละ 1.5 ตามมาตรา 80/2, การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการส่งออกตามมาตรา 81(3), การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/16 -</p>	<p>ปัจจุบันไม่มีผลใช้บังคับแล้ว เพราะรัฐไม่มีนโยบายจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในลักษณะเช่นนี้อีกต่อไป</p>	<p>แนวทางแก้ไข ควรยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องทุกมาตรา</p>	<p>เห็นด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
มาตรา 82/18, และการจัดทำรายงานมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 87 วรรคสอง			
<p>มาตรา 81</p> <p>เป็นบทบัญญัติหลักเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่รัฐมีนโยบายที่จะไม่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจกรรมดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การขายสินค้าที่ไม่ใช่การส่งออก หรือ การ ให้บริการบางกรณี</p> <p>(2) การนำเข้าสินค้า บางกรณี</p> <p>(3) การส่งออกของผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ทั้งนี้ เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้บริโภค</p>	<p>ในปัจจุบันการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการส่งออกของผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ตาม มาตรา 81(3) ไม่มีผลใช้บังคับแล้ว จึงควรยกเลิกบทบัญญัติใน มาตรา 81(2) เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริง</p>	<p>ควรยกเลิก มาตรา 81(3) และบทบัญญัติอื่น ในลักษณะทำนองเดียวกัน</p>	<p>เห็นด้วย</p>
<p>มาตรา 81 (1) (ค)</p> <p>มาตรา 81/3 มาตรา 3</p> <p>และ พระราชกฤษฎีกาฯ ที่เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตปุ๋ย</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนที่เกี่ยวกับการขายปุ๋ย เป็นแนวคิดที่ทำให้ธุรกิจผลิตปุ๋ยในราชอาณาจักรเสียเปรียบธุรกิจที่นำเข้าปุ๋ย เพราะทำให้ต้นทุนสูงกว่าการนำเข้าปุ๋ยสำเร็จรูป ต่อมาจึงมีการตราพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการยกเว้นรัฐภากร เพื่อการ</p>	<p>ควรศึกษาวิจัยเรื่องใหม่ทั้งระบบ และบัญญัติให้ชัดเจน</p>	<p>เห็นด้วย เพราะเป็นการส่งเสริมให้มีการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในประเทศซึ่งมีราคาและต้นทุนถูกกว่า</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยอีกหลายรายการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 เนื่องจากผิดหลักเกณฑ์การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81(1) ที่มุ่งยกเว้นเฉพาะปุ๋ยสำเร็จรูปเท่านั้น จึงไม่สามารถอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 81(1)(น) ได้ ทำให้เกิดความยุ่งยากสับสน โดยเฉพาะกับผู้ที่ไม่เข้าใจเจตนารมณ์ของการบัญญัติกฎหมายดังกล่าว</p>		
<p>พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>พระราชกฤษฎีกาต่างๆ ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม อยู่กระจัดกระจายทำให้ค้นหาลำบาก</p>	<p>ควรรวมอยู่ในพระราชกฤษฎีกาฉบับเดียวกัน ว่าด้วยการยกเว้นภาษี โดยแยกประเภทภาษี</p>	<p>เห็นด้วย</p>
<p>มาตรา 81 (1)(ข) การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>เนื่องจาก เนติบัณฑิตยสภา และสถาบันเอ ไอ ที (Asian Institute of Technology) ไม่ถือเป็นสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด จึงต้องบัญญัติเพิ่มเติมให้ครอบคลุม</p>	<p>แนวทางแก้ไข ควรนำอนุบัญญัติหรือกฎหมายลูกที่มีลักษณะเป็นกฎหมายมาบัญญัติให้เกิดความชัดเจนและรวมอยู่ในที่เดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษา</p>	<p>เห็นด้วย โดยควรเพิ่มข้อความท้ายความตามมาตรา 81(1)(ข) ให้หมายความครอบคลุมถึงสถาบันดังกล่าว</p>
<p>มาตรา 81/1 การยกเว้นไม่เกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม</p>	<p>1. ผู้ประกอบการที่มีรายได้เกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ออก</p>	<p>1. ควรกำหนดบัญญัติให้ชัดเจนว่า หากผู้ประกอบการที่มีมูลค่าของฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม</p>	<p>เห็นว่า ควรกำหนดมูลค่าของฐานภาษีให้ชัดเจนขึ้น ให้เริ่มเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนที่เกินมูลค่าของฐานภาษีขนาดย่อม</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>ตามความในมาตรา 81/1 มีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มียาได้เกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีดังกล่าว ตามมาตรา 85/1 มีภาระต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับรายได้ในส่วนที่เกินมูลค่าของฐานภาษีดังกล่าว โดยไม่ต้องเสียเบี่ยปรับ และผู้ประกอบการไม่มีสิทธินำภาษีซื้อมาเครดิตหักออกจากภาษีขายเพราะมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ทั้งที่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายโดยครบถ้วน</p> <p>2. การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/6 (1) และ (2) มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81/1 หรือไม่อย่างไร</p>	<p>ไม่ต้องรับผิดชอบเบี่ยปรับ เพราะเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี</p> <p>2. การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/6 (1) และ (2) ไม่ได้สิทธิยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81/1 ดังเช่นปัจจุบัน นั้น บัญญัติไว้ถูกต้องแล้ว แต่ควรบัญญัติให้ชัดเจนถึงการไม่ได้รับสิทธิดังกล่าวไว้ในกฎหมาย</p>	<p>สำหรับเบี่ยปรับควรกำหนดเพิ่มเติมใน คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.81/2542 ฯ ให้คงเบี่ยปรับให้</p> <p>เห็นด้วย ควรบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในมาตรา 81/1 ไม่ให้รวมถึงกรณีดังกล่าว</p>
<p>มาตรา 82/1 (2)</p> <p>เป็นกรณีที่กฎหมายเปลี่ยนตัวผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ขายหรือผู้ให้บริการเป็นผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ</p>	<p>เมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตามมาตรา 78(5) และ มาตรา 78/1(4) ซึ่งตามมาตรา 83/7 บัญญัติให้ผู้ต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/1(2) มีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.พ. 36 นำส่ง</p>	<p>ควรบัญญัติแยกการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีนี้ให้ชัดเจน</p>	<p>เห็นว่า กำหนดเวลาในการยื่นแบบได้มีการขยายเวลาให้เหมือนกันโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 3 อัญญา</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะทำนองเดียวกับ มาตรา 83/5 และมาตรา 83/6 แต่มีรายละเอียดแตกต่างกันอย่างมาก อาทิ กำหนดเวลาในการยื่นรายการ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับเบี้ยปรับ</p>		
<p>มาตรา 82/3</p> <p>เป็นบทบัญญัติหลักเกี่ยวกับการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ต้องเสียโดยวิธีเครดิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสีย เท่ากับภาษีขาย หักด้วยภาษีมูลค่าเพิ่ม - ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระ เท่ากับ ส่วนต่างของภาษีขายที่มากกว่าภาษีซื้อ - ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีสิทธิขอคืน เท่ากับ ส่วนต่างของภาษีซื้อที่มากกว่าภาษีขาย 	<p>บทบัญญัติในมาตรา 82/3 วรรคท้าย กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้ นำภาษีซื้อไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีที่ระบุในใบกำกับภาษี ให้มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการออกใบกำกับภาษี มีปัญหาความไม่ชัดเจนว่า ข้อความ “แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการออกใบกำกับภาษี” นั้น ขยายข้อความ “นำภาษีซื้อไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีที่ระบุในใบกำกับภาษี” หรือข้อความ “ในเดือนภาษีหลังจากนั้น</p>	<p>โดยเจตนารมณ์ในการร่างกฎหมายนั้น ข้อความ “แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการออกใบกำกับภาษี” นั้น ขยายข้อความ “นำภาษีซื้อไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีที่ระบุในใบกำกับภาษี” ดังนั้น จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เกิดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ</p>	<p>เห็นด้วย ควรกำหนด “สามปีนับแต่เดือนภาษีที่ระบุในใบกำกับภาษี”</p> <p>อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงถึงการขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 84/1</p>
<p>มาตรา 82/3 มาตรา 84 และพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวล</p>	<p>ประเด็นปัญหา การนำเครดิตภาษีไปใช้ในเดือนถัดไปมิได้กำหนดเวลาขไปไว้ อาจทำให้ผู้ประกอบการมาขอคืนเป็นเงิน</p>	<p>ควรเพิ่มข้อความใน พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 242) กรณีเครดิตภาษีที่เหลืออยู่จากการคำนวณในเดือนภาษีใด ให้</p>	<p>เห็นด้วย เพื่อไม่ให้มียอดเครดิตภาษีเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการคืนภาษีที่รวดเร็วด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>รัฐากร ว่าด้วยภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 242)</p> <p>กรณีเครดิตภาษีที่เหลืออยู่จากการคำนวณในเดือนภาษีใดให้นำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่นั้นไปชำระภาษีในเดือนถัดจากเดือนภาษีนั้น และหากในเดือนภาษีที่นำเครดิตภาษีที่ยังคงเหลืออีกให้นำไปใช้ใน เดือนถัดไป</p>	<p>สดเมื่อเวลาผ่านไป เป็นระยะเวลานาน ยกแก่การค้นหาเอกสาร และเป็นปัญหาในการตรวจสอบ</p>	<p>นำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่นั้นไปชำระภาษีในเดือนถัดจากเดือนภาษีนั้น และหากในเดือนภาษีที่นำเครดิตภาษีที่ยังคงเหลืออีกให้นำไปใช้ใน เดือนถัดไป เว้นแต่จะมีเครดิตเหลืออยู่ติดต่อกัน 12 เดือน ให้ขอคืนเป็นเงินสดในเดือน</p>	
<p>มาตรา 82/5 (1) – (6) ประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17) และ (ฉบับที่ 42)</p> <p>หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข เกี่ยวกับภาษีซื้อต้องห้าม</p>	<p>หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข เกี่ยวกับภาษีซื้อต้องห้ามตามมาตรา 82/5 (1) – (5) และ ภาษีซื้อตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ตามมาตรา 82/5 (6) ตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 17 และ ฉบับที่ 42 กำหนดไว้ในหลายแห่งทำให้ยากต่อการค้นหาและเข้าใจ</p>	<p>ควรรวบรวมหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 17 และ ฉบับที่ 42 โดยนำมากำหนดรวมไว้ในฉบับเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการปฏิบัติ</p>	<p>เห็นด้วย แต่อาจเป็นไปได้ เนื่องจากหากมีกรณีอื่นเพิ่มเติมก็ต้องแก้ไขกฎหมายแม่บท และทำให้บทบัญญัติในประมวลรัฐากรมีมากเกินไปจนความจำเป็น</p>
<p>มาตรา 82/6 และ ประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29)</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการเฉลี่ยภาษีซื้อ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการ</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข มีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน และมีเนื้อหายาวมาก เกินกว่าที่ประชาชนทั่วไปจะเข้าใจได้โดยง่าย</p> <p>(1) ไม่กำหนดหลักการให้ชัดเจนในการเฉลี่ยภาษีซื้อแต่ละวิธี อาทิ การเฉลี่ย</p>	<p>ทำการศึกษาและวิจัยในอันที่จะนำมา กำหนดให้ง่ายและสะดวกแก่การปฏิบัติ</p> <p>ควรกำหนดให้ชัดเจน</p>	<p>เห็นด้วย</p> <p>เห็นด้วย ควรกำหนดให้ชัดเจน ควรเสนอให้คณะวิจัยทำการศึกษาต่อว่า กรณี</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>ทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>ภาษีซื้อตามส่วนของรายได้ให้ใช้รายได้ของปีนั้นๆ เป็นฐานในการเฉลี่ยภาษีซื้อแล้วจึงวางข้อยกเว้นโดยบอกเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของข้อยกเว้นให้ชัดเจน เช่น เพื่ออำนวยความสะดวกในการเฉลี่ยภาษีซื้อ และถือว่าการประกอบกิจการของผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นมีความต่อเนื่องตามหลักการดำรงอยู่ของกิจการ (on going concern assumption)</p> <p>(2) ไม่กำหนดให้แน่ชัดว่าจะต้องใช้รายได้ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้หรือแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นฐานในการเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้</p>		<p>ดังกล่าวควรมีการเฉลี่ยภาษีซื้ออย่างไร</p>
<p>มาตรา 82/9 วรรคท้าย และมาตรา 82/10 วรรคท้าย</p> <p>กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ นำภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ ไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนที่ได้รับใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ นั้นแล้วแต่กรณี เท่านั้น</p>	<p>ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ ถือเป็นใบกำกับภาษี ในขณะที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการได้รับใบกำกับภาษีล่าช้า ที่ยอมให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ซื้อ หรือผู้รับบริการ นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนอื่นได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำภาษีมูลค่าเพิ่ม ไปใช้ในเดือนอื่น เฉพาะกรณีใบเพิ่มหนี้เท่านั้น เนื่องจากมีลักษณะเช่นเดียวกับใบกำกับภาษีซื้อ และควรกำหนดระยะเวลาในการใช้ใบเพิ่มหนี้ ในลักษณะเดียวกับการใช้ใบกำกับภาษีซื้อ</p> <p>ตามมาตรา 82/3</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะหลักเกณฑ์เดิมคืออยู่แล้ว</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 82/9 และมาตรา 82/10</p> <p>เหตุในการออกใบลดหนี้/ใบเพิ่มหนี้</p>	<p>การลดหนี้เนื่องจากตกลงราคาชั่วคราวแล้วมาเจรจาตกลงลดราคาภายหลัง การลดหนี้ดังกล่าวไม่ถือว่ามีเหตุตามมาตรา 82/10 ใบลดหนี้จึงไม่เป็นใบกำกับภาษี แต่ถ้การเจรจานั้นทำให้ต้องมีการเพิ่มราคา ต้องออกใบเพิ่มหนี้ และเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม</p> <p>การเพิ่มหนี้/ลดหนี้ เกิดจากเหตุผลเดียวกันแต่ปฏิบัติต่างกัน</p>	<p>กำหนดหลักเกณฑ์การเพิ่มหนี้/ลดหนี้ให้เหมือนกัน และเป็นไปตามประเพณีทางธุรกิจ</p>	<p>เห็นว่า หลักเกณฑ์การออกใบเพิ่มหนี้/ใบลดหนี้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน</p>
<p>มาตรา 82/11</p> <p>การนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากหนี้สูญ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด ไปหักออกจากภาษีขาย</p>	<p>นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการจำหน่ายหนี้สูญในทางภาษีเงินได้นิติบุคคลมากำหนด และเพิ่มเงื่อนไขพิเศษก่อให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติ เหมือนหนึ่งรัฐไม่ประสงค์จะให้นำภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากหนี้สูญ ไปหักออกจากภาษีขาย</p>	<p>ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการจำหน่ายหนี้สูญ ที่เป็นธรรม และสะดวก</p>	<p>เห็นด้วย ควรกำหนดให้ชัดเจน ควรเสนอให้คณะวิจัยทำการศึกษาต่อว่า กรณีดังกล่าวควรกำหนดหลักเกณฑ์อย่างไร</p>
<p>ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 85)</p> <p>ข้อ 6/1 และข้อ 6/2 กรณีหนี้สูญที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกับกรณีภาษีเงินได้นิติบุคคล</p>	<p>เป็นพันวิสัย เพราะพันกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้ว เช่นเดียวกับข้อ 6 ทวิ ข้อ 6 จัตวา ข้อ 6 เบญจ และข้อ 6 ฉ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ข้อ 6 ทวิ ข้อ 6 จัตวา ข้อ 6 เบญจ และข้อ 6 ฉบับที่ 186 กรณีภาษีเงินได้นิติบุคคล</p>	<p>ควรยกเลิก</p>	<p>เห็นด้วย เนื่องจากเป็นนโยบายเฉพาะกิจ ในขณะเวลานั้นมีความจำเป็นต้องใช้</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>มาตรา 82/16 – มาตรา 82/18</p> <p>การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีมูลค่าของฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมแต่ไม่เกินกว่ามูลค่าฐานภาษีที่กฎหมายกำหนด โดยเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5</p>	<p>ปัจจุบันบทบัญญัติดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับแล้ว เพราะรัฐไม่มีนโยบายจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในลักษณะเช่นนี้อีกต่อไป</p>	<p>ควรยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องทุกมาตรา</p>	<p>เห็นด้วย</p>
<p>มาตรา 83 – มาตรา 83/10</p> <p>เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม อันเป็นวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ซึ่งล้วนแต่บทยกข้อยความมาตรา 17 ในหมวด 2 วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินทั้งสิ้น</p>		<p>ควรมีบทบัญญัติในลักษณะที่ส่งเสริมให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษี เช่น เกี่ยวกับการส่งเสริมการขายของภาคธุรกิจ</p>	<p>เห็นด้วย ควรเสนอให้คณะวิจัยทำการศึกษาต่อ</p>
<p>มาตรา 83</p>	<p>การใช้ข้อความว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 83/1” เป็นผลทำให้บทบัญญัติมาตรา 83 เป็นกฎหมายทั่วไปของมาตรา 83/1 เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงมาตรา 83 เป็นกฎหมายทั่วไปของบทบัญญัติอื่นๆ ในส่วน 7 ด้วย</p>	<p>ควรใช้ข้อความว่า “เว้นแต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น...” แทน</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากมีกฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจน และเป็นเทคนิคในการบัญญัติกฎหมาย</p>
<p>มาตรา 83 วรรคสอง</p>	<p>การขยายเวลายื่นแบบแสดงรายการภ.พ. 30 ให้แก่รัฐวิสาหกิจประเภท</p>	<p>ควรยกเลิกการขยายเวลาดังกล่าวเนื่องจากรัฐวิสาหกิจทั้งหลายมี</p>	<p>เห็นด้วย แต่ควรสอบถามหน่วยงานรัฐวิสาหกิจยังมีความจำเป็นที่จะต้องขยาย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
โดยทั่วไปการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษีสำหรับเดือนภาษีใดให้ยื่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไปเว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น	สาธารณูปโภคที่มีสาขาเป็นจำนวนมาก เช่น การประปา การไฟฟ้า หรือองค์การโทรศัพท์ โดยขยายเวลาจากวันที่ 15 ของเดือนถัดไปเป็นภายในสิ้นเดือนของเดือนถัดไป ซึ่งในการขยายเวลาดังกล่าวกรมสรรพากร กระทรวงการคลังมิได้อาศัยอำนาจตามความในของมาตรา 83 ให้ชัดเจน ถือเป็น การปฏิบัตินอกเหนือกฎหมาย (Over Rule)	ความสามารถในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ทันตามกำหนดเวลาแล้ว	เวลาอีกหรือไม่
มาตรา 83 วรรคสาม สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเป็นรายสถานประกอบการ และการขออนุมัติยื่นแบบแสดงรายการรวมกัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นสิทธิของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จะเลือกยื่นแบบแสดงรายการเป็นรายสถานประกอบการหรือขออนุมัติยื่นแบบรวมกัน ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง 2. ใน ปัจจุบัน กรม สรรพ คากรปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารราชการเป็นส่วนกลางแล้ว การบริหารจัดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ควรอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีอากรมากที่สุด จึงจะจัดได้ว่า เป็นภาษีอากรที่ดีตามหลักสากลนิยม 	ในทางปฏิบัติราชการส่วนท้องถิ่นมักรบกวนให้ผู้ประกอบการแยกยื่นเป็นรายสถานประกอบการเพื่อจะได้มีผลงานการจัดเก็บภาษี	เห็นว่า ให้คณะวิจัยทำการศึกษาเพิ่มเติมว่า ควรจะกำหนดไว้เป็นอย่างไร
มาตรา 83/3 การยื่นแบบแสดงรายการภาษีแทน	ไม่มีบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้เยาว์เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้นำเข้า จึง	ควรแก้ไขให้เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันทั้งประมวลรัษฎากร	เห็นว่า ไม่ควรมีการแก้ไข เพราะ กฎหมายไม่กล่าวถึงผู้เยาว์ชัดเจนอยู่แล้ว

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
หรือร่วมกับผู้ประกอบการจดทะเบียน	ควรกำหนดให้ผู้แทนโดยชอบธรรมเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีแทน หรือร่วมกับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้เยาว์		
มาตรา 83/10 การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตด้วย ให้กรมสรรพสามิตเรียกเก็บเพื่อกรมสรรพากร	เป็นแนวคิดที่ดีในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีอากร ทั้งนี้เพื่อทำให้บริการแก่ผู้เสียภาษีอากร ณ จุดเดียวกัน (One /stop Services) แต่ในทางปฏิบัติมีความยุ่งยากในการจัดเก็บภาษีแทนกัน โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร หรือในเขตจังหวัดอื่น ที่หน่วยรับชำระภาษีสรรพสามิตมีจำนวนน้อยไม่สะดวก ผู้ประกอบการต้องเดินทางไกล ประกอบกับกรมสรรพากรสามารถให้บริการทางอินเทอร์เน็ตได้ จึงไม่เป็นที่นิยม รวมทั้งไม่มีข้อกฎหมายที่จะลงโทษผู้ประกอบการกรณีไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว	ควรบัญญัติในเชิงตรงกันข้ามคือให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีสรรพสามิตเพื่อกรมสรรพสามิต นอกจากนี้ควรบัญญัติให้เจ้าพนักงานประเมินตามประมวลรัษฎากรเป็นเจ้าพนักงานภาษีสรรพสามิตด้วย	เห็นด้วย หากกรมสรรพสามิตยินยอม
มาตรา 84 – มาตรา 84/4 เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่บัญญัติไว้เป็นพิเศษ นอกเหนือจากมาตรา 27 ตรี ในหมวด 2 อัน	กรณีผู้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา 83/5 หรือ มาตรา 83/6 ได้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยไม่มีหน้าที่ต้องนำส่ง หรือนำส่งเกินกว่าจำนวนที่ต้องนำส่ง ให้	กรมสรรพากรต้องมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติในทุกกรณีให้ชัดเจน และเพียงพอ	เห็นว่า หากไม่เข้าบทบัญญัติเฉพาะก็สามารถใช้บทบัญญัติทั่วไปได้อยู่แล้ว

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
เป็นกฎหมายทั่วไป ดังนั้น กรณีที่ไม่เข้าลักษณะการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามส่วน 8 ให้ขอคืนได้ตามมาตรา 27 ตรี	ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวตามมาตรา 27 ตรี		
มาตรา 84 และ พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 242) กรณีเครดิตภาษีที่เหลืออยู่จากการคำนวณในเดือนภาษีใดให้นำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่นั้นไปชำระภาษีในเดือนถัดจากเดือนภาษีนั้น และหากในเดือนภาษีที่นำเครดิตภาษีที่ยังคงเหลืออีกให้นำไปใช้ในเดือนถัดไป	การนำเครดิตภาษีไปใช้ในเดือนถัดไปมิได้กำหนดเวลาขไปไว้ อาจทำให้ผู้ประกอบการมาขอคืนเป็นเงินสดเมื่อเวลาผ่านไป เป็นระยะเวลาชานาน ยากแก่การค้นหาเอกสาร และเป็นปัญหาในการตรวจสอบ	เพิ่มข้อความใน พรฎ. (ฉบับที่ 242) กรณีเครดิตภาษีที่เหลืออยู่จากการคำนวณในเดือนภาษีใดให้นำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่นั้นไปชำระภาษีในเดือนถัดจากเดือนภาษีนั้น และหากในเดือนภาษีที่นำเครดิตภาษีที่ยังคงเหลืออีกให้นำไปใช้ในเดือนถัดไป เว้นแต่จะมีเครดิตเหลืออยู่ติดต่อกัน 12 เดือนให้ขอคืนเป็นเงินสดในเดือนถัดไป	เห็นด้วย เพื่อไม่ให้มียอดเครดิตภาษีเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงการคืนภาษีที่รวดเร็วด้วย
มาตรา 84/1 การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายสถานประกอบการ	1. ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ (1) กรณีที่ยกเลิกสถานประกอบการที่เป็นสาขาและสถานประกอบการ สาขานั้นยังคงมีเครดิตเหลือ อยู่ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร (2) กรณีได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการรวมกัน โดยสถานประกอบการที่ต้องรวมยื่นแบบนั้นมีเครดิตเหลืออยู่ จะต้องปฏิบัติอย่างไร	1. นำแนวทางปฏิบัติที่เคยปฏิบัติอยู่มาบัญญัติเป็นกฎหมายให้ชัดเจน 2. แก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นแนวทางเดียวกันทั้งประมวลรัษฎากร	เห็นว่า เป็นเรื่องของแนวทางปฏิบัติจึงไม่กระทบต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	2. สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการที่เป็นที่ว่าการอำเภอ ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างองค์การของกรมสรรพากรที่ปรับเปลี่ยนเป็นส่วนกลางทั้งหมด		
<p>มาตรา 84/2</p> <p>การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ผู้ได้รับคืนภาษีได้รับดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์ตาม มาตรา 4 ทศ</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 161 ไม่มีความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสิทธิได้รับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างเพียงพอ</p>	<p>ควรศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการคิดดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับคืนภาษีอากรทั้งระบบให้เกิดความเป็นธรรมแท้จริง</p>	<p>เห็นด้วย ควรเสนอให้คณะวิจัยทำการศึกษาต่อว่า ควรจะกำหนดหลักเกณฑ์อย่างไรให้เกิดความเป็นธรรมแท้จริง</p>
<p>มาตรา 85 – มาตรา 85/19</p> <p>เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินตามหมวด 2 ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>กฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะให้ทางราชการมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการให้มากที่สุดในอนาคตที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการจัดเก็บให้เกิดความเป็นธรรมสูงสุด</p>	<p>การได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหาใช่มีแต่โดยการจดทะเบียนตามส่วน 9 เท่านั้น ยังมีวิธีการอื่นๆ อีกที่สามารถกระทำได้</p>	<p>ควรบัญญัติให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพากรในอันที่จะเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีอากรประเภทอื่น ๆ เช่น การเข้าถึง Bank Statement รายการชำระหนี้ด้วยบัตรเครดิต ข้อมูลการซื้อขายสินค้า หรือการให้บริการที่จัดทำด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งด้วยความสมัครใจของผู้ต้องเสียภาษีและด้วยอำนาจของอธิบดีกรมสรรพากร</p>	<p>เห็นด้วย แต่ควรบัญญัติไว้ในบททั่วไปเพื่อให้ครอบคลุมทุกประเภทภาษี</p>
<p>มาตรา 85</p>	<p>1 ไม่มีบทบัญญัติที่อธิบายสิทธิ</p>	<p>1. ควรบัญญัติให้ชัดเจนเพื่อจูงใจให้มี</p>	<p>ไม่เห็นด้วยเพราะกฎหมายชัดเจนอยู่แล้ว</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>บัญญัติเกี่ยวกับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สิทธิในการยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนวันเริ่มประกอบกิจการ 2. สถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียนฯ 	<p>ประโยชน์ของการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนวันประกอบกิจการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 2 สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการที่เป็นที่ว่าการอำเภอ ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรของกรมสรรพากรที่ปรับเปลี่ยนเป็นส่วนกลางทั้งหมด 	<p>การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนวันเริ่มประกอบกิจการและจัดปัญหาตามมาตรา 85/1</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นแนวทางเดียวกันทั้งประมวลรัษฎากร 	<p>แต่ต้องแก้ไขด้วยการประชาสัมพันธ์</p>
<p>มาตรา 85/1(1) ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 57)</p> <p>ตามมาตรา 85/1(1) บัญญัติว่า ประกอบการฯ ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วันนับแต่วันที่ฐานภาษีเกินมูลค่าฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม</p> <p>ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 57) กำหนดให้ถือวันที่ให้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน คือ <u>วันเดือนปีที่เจ้าพนักงานสรรพากรรับคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม</u></p>	<p>กรณีผู้ประกอบการมีรายได้เกินมูลค่าฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม (1.8 ล้านบาท) ในวันที่ 1 และยื่นคำขอจดทะเบียนและเจ้าพนักงานฯ รับจดทะเบียนในวันที่ 30 ของเดือนนั้น โดยระบุในแบบ ภ.พ.01 ว่าประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 1 แต่ตามประกาศอธิบดีฯ (ฉบับที่ 57) ให้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ เจ้าพนักงานฯ รับคำขอจดทะเบียน ดังนั้นตั้งแต่วันที่ 1 – 29 ผู้ประกอบการจะมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายอย่างไรหรือไม่ เนื่องจากการกำหนดเวลายื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในสามสิบวันนั้นจะมีช่วงเวลาที่ เป็นช่องว่างที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กฎหมายทั้ง 2 ฉบับจึงขัดกัน</p>	<p>ให้แก้ไขระยะเวลาการยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจากภายใน สามสิบวัน เป็น ภายในวันที่มูลค่าของฐานภาษีในการประกอบกิจการเกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม</p>	<p>เห็นด้วย แต่อาจจะไม่มีสภาพใช้บังคับได้ตามกฎหมาย และอาจปฏิบัติได้ยาก</p>
<p>มาตรา 85/1(1)</p>	<p>ในทางปฏิบัติไม่มีการแจ้งต่อ</p>	<p>ควรแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับ</p>	<p>เห็นด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>สำหรับผู้ประกอบการที่ได้แจ้งต่ออธิบดีกรมสรรพากรเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81/3 ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งต่ออธิบดี</p>	<p>อธิบดีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อผู้ประกอบการประสงค์จะขอเสียภาษีมูลค่าเพิ่มก็เพียงแต่ยื่นแบบ ภ.พ.01 เพื่อขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ทันที</p>	<p>ทางปฏิบัติ</p>	
<p>มาตรา 85/5</p> <p>บัญญัติให้ติดต่อดำเนินการ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีที่ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ (มาตรา 85/5) 2. การแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในสาระสำคัญ (มาตรา 85/6) 3. การแจ้งเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติม และการปิดสถานประกอบการบางแห่ง (มาตรา 85/7) 4. การแจ้งย้ายสถานประกอบการ (มาตรา 85/8) 5. การแจ้งการโอนกิจการและการเปลี่ยนแปลงรายการทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม 	<p>การบัญญัติให้ต้องติดต่อดำเนินการ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้เป็นการบัญญัติอย่างแคบก่อให้เกิดปัญหาการตีความกฎหมายโดยเฉพาะกรณีได้มีการย้ายสถานประกอบการไปยังที่แห่งใหม่จึงไม่ใช่สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แต่แรก</p>	<p>ควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็น “สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาที่สถานประกอบการแห่งใหญ่ตั้งอยู่”</p>	<p>เห็นด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>ถ้ามี หรือแจ้งการ โอนและแจ้งการเลิกประกอบกิจการ และการแจ้งการรับ โอน (มาตรา 85/13)</p> <p>6. การแจ้งการควบกิจการ ตามมาตรา 85/14 และการเลิกประกอบกิจการตามมาตรา 85/15</p> <p>7. การแจ้งให้นายทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มทราบถึง ความตายของ ผู้ประกอบการจดทะเบียน</p>			
<p>มาตรา 85/8</p> <p>ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดประสงค์จะ ย้ายสถานประกอบการ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ก่อนวันย้ายสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน</p> <p>ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ย้ายสถาน ประกอบ การแจ้งการเปิดสถานประกอบการแห่ง ใหม่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการ แห่งใหม่ตั้งอยู่ ก่อนวันเปิดสถานประกอบการ แห่งใหม่ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อขอรับใบ</p>	<p>ให้แจ้งกรมสรรพากรก่อนการแจ้ง ย้ายจริงกับกระทรวงพาณิชย์ จึงเกิดปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่มีหลักฐานแนบในขณะที่แจ้ง กับกรมฯ 2. เมื่อมีการย้ายสถานที่จริงไม่ตรงกับที่ได้แจ้งไว้กับกรมฯ 3 การแจ้งเปิดสถานประกอบการ แห่งใหม่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถาน ประกอบการแห่งใหม่ตั้งอยู่ ไม่สอดคล้อง กับโครงสร้างองค์กรของกรมสรรพากรที่ ปรับเปลี่ยนเป็นส่วนกลางทั้งหมด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แก้ให้เป็นภายใน 15 วัน นับแต่วัน ย้ายสถานประกอบการ 2. ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นแนวทาง เดียวกันทั้งประมวลรัษฎากร 	<p>เห็นด้วย เพราะจะทำให้ปฏิบัติได้จริง</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสถานประกอบการแห่งใหม่ นั้น พร้อมกับคืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการเดิม ให้นำ มาตรา 85/6 วรรคสอง มาใช้บังคับ			
มาตรา 85/12 การแจ้งหยุดประกอบกิจการชั่วคราว เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่	การแจ้งเปิดสถานประกอบการแห่งใหม่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการแห่งใหม่ตั้งอยู่ ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรของกรมสรรพากรที่ปรับเปลี่ยนเป็นส่วนกลางทั้งหมด	ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นแนวทาง เดียว กันทั้งประมวลรัษฎากร	เห็นด้วย
มาตรา 85/13 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใด ประสงค์จะโอนกิจการทั้งหมดให้แจ้งการโอนและแจ้งการเลิกกิจการตาม มาตรา 85/15 (การเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งการเลิกกิจการ ภายในสิบห้าวัน นับจากวันเลิกประกอบกิจการ) ก่อนวันโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน	ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะโอนกิจการทั้งหมดต้องแจ้งการโอนและแจ้งการเลิกกิจการ ก่อนวันโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่การเลิกกิจการต้องแจ้งเลิกกิจการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเลิก และตาม คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.66/2539 ข้อ 1 ผู้ประกอบการที่แจ้งเลิกกิจการไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีตั้งแต่วันที่ขึ้นแบบเพื่อแจ้งการเลิกกิจการ จึงเกิดปัญหาการออกใบกำกับภาษีก่อนวันโอน และระยะเวลาของการแจ้งเลิกแจ้งโอน	ควรกำหนดระยะเวลาในกรณีนี้ให้ชัดเจน ปฏิบัติได้	เห็นด้วย แต่ควรศึกษาเพื่อหาวิธีให้สามารถปฏิบัติได้
มาตรา 85/15 ประกอบกับคำสั่งกรมสรรพากรที่	เนื่องจากคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 66/2539 มีการระบุถึงการเลิกประกอบกิจการว่าจะต้องยื่น	ตัดข้อความใน ข้อ 1 ...ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงต้องรับผิดชอบในฐานะเป็น	เห็นว่า ข้อความที่จะให้ตัดออกเป็นข้อกฎหมาย (มาตรา 85/18) ไม่ควรตัดออก

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>ป. 66/2539 กรณีเลิกประกอบกิจการ</p>	<p>แบบแสดงรายการภาษี มูลค่าเพิ่มต่อไปจนกว่าอริบดีจะจัดซื้อออกจากทะเบียน จึงทำให้ผู้ประกอบการ การยังต้องรับภาระในการยื่นแบบดังกล่าวต่อไป</p>	<p>ผู้ประกอบการจดทะเบียนจนกว่าอริบดีจะส่งจัดซื้อออกจากทะเบียนออก เพิ่มเงื่อนไขในการจัดซื้อออกจากทะเบียนไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันเลิกกิจการ</p>	<p>สำหรับกำหนดเวลาในการจัดซื้อออกจากทะเบียน เห็นด้วยว่าไม่ควรเกิน 1 ปี</p>
<p>มาตรา 85 – มาตรา 85/19 ประกอบกับ มาตรา 83/3 ผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติการแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้เยาว์ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ถึงแก่ความตาย ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น</p>	<p>การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นหน้าที่หนึ่งของผู้ประกอบการจดทะเบียน เช่นเดียวกับหน้าที่ในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีตามส่วน 7 เว้นแต่กรณีผู้ประกอบการถึงแก่ความตาย</p>	<p>ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีบทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ประกอบการจดทะเบียนไว้ในส่วน 1 โดยไม่ต้องบัญญัติในลักษณะเดียวกันในทุกส่วน</p>	<p>เห็นว่า บทบัญญัติที่แยกส่วนนั้นคืออยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา 86 – มาตรา 86/14 เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนอีกประการหนึ่ง อันเป็นวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในหมวด 2</p>	<p>ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำและการจัดเก็บเอกสารหลักฐานตามประมวลรัษฎากร ที่มีข้อความอยู่ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตามแนวทางปฏิบัติในคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 121/2545</p>	<p>ควรศึกษาแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งกรม สรรพากรที่ ป. 121/2545 แล้วนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน</p>	<p>เห็นด้วย โดยคณะวิจัยฯ ควรนำไปศึกษาหาข้อสรุปให้ชัดเจน</p>
<p>มาตรา 86</p>	<p>(1) การใช้ข้อความว่า “ภายใต้บังคับ</p>	<p>(1) ควรใช้ข้อความว่า “เว้นแต่จะมี</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะไม่มีบทบัญญัติใดที่</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการ</p> <p>(1) ให้จัดทำและส่งมอบทุกครั้ง และต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น</p> <p>(2) การออกใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว</p> <p>(3) ให้ออกใบกำกับภาษีเป็นรายสถานประกอบการ</p> <p>(4) การออกใบกำกับภาษีโดยตัวแทนในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน</p>	<p>มาตรา 86/1 มาตรา 86/2 และมาตรา 86/8” เป็นผลทำให้บทบัญญัติมาตรา 86 เป็นกฎหมายทั่วไปของมาตรา 83/1 มาตรา 86/2 และมาตรา 86/8 เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงมาตรา 88 เป็นกฎหมายทั่วไปของบทบัญญัติอื่นๆ ในส่วน 10 ด้วย</p> <p>(2) การกำหนดให้จัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการทุกครั้ง และต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น พร้อมทั้งให้ส่งมอบใบกำกับภาษีนั้นแก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ นั้น ในทางปฏิบัติมีการละเว้นให้ไม่ต้องปฏิบัติตามในบางกรณี เช่น ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.36/2536, ป.86/2542</p>	<p>บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ...” แทน</p> <p>(2) ควรนำแนวทางปฏิบัติที่สมควรบัญญัติเป็นกฎหมายมาบัญญัติให้ครบถ้วน</p>	<p>บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นนอกจากมาตรา 79/1</p> <p>เห็นด้วย โดยคณะวิจัยฯ ควรนำไปศึกษาหาข้อสรุปให้ชัดเจน โดยศึกษาการออกใบกำกับภาษีให้สอดคล้องกับสภาพธุรกิจปัจจุบันด้วย</p>
<p>มาตรา 86/1</p> <p>ห้ามมิให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษี</p>	<p>ยังมีผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีที่มิได้นำมาบัญญัติอีกหลายกรณี อาทิ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีมิได้ประกอบการจริง - กรณีออกให้แก่ผู้ที่ไม่ได้ซื้อสินค้าหรือ 	<p>ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ครบถ้วน เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 86/13</p>	<p>เห็นด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>รับบริการ</p> <p>- กรณีออกไม่ตรงตามความเป็นจริง</p>		
<p>มาตรา 86/4</p> <p>และข้อ 1 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 39) เกี่ยวกับใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป</p>	<p>กรณีใบกำกับภาษีออกเป็นชุดตามข้อ 1 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 39) ไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติและบทบัญญัติของกฎหมาย โดยเฉพาะข้อความว่า “ไม่ใช่กำกับภาษี” และ “สำเนา...”</p>	<p>(1) ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ</p> <p>(2) ควรศึกษาแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 86/2542 แล้วนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจนและรวมไว้ในที่เดียวกัน</p>	<p>ไม่มีความเห็น แต่ให้ข้อสังเกตว่า เป็นอำนาจของอธิบดีที่จะกำหนดรายการเพิ่มเติมของใบกำกับภาษีได้อยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา 86/12</p> <p>การออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ และใบลดหนี้</p>	<p>(1) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ ใบแทนใบลดหนี้ตามมาตรา 86/12 ที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดตามประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 36) ที่กำหนดให้ใช้วิธีถ่ายเอกสารเพียงวิธีการเดียวไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่สามารถพิมพ์ออกจากเครื่องหรือพิมพ์จากข้อความ</p>	<p>(1) ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับความเป็นจริงและแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจ</p>	<p>เห็นด้วย ถ้าไม่ขัดกับข้อกำหนด</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>อยู่ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>(2) ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการยกเลิกแล้วออกไปกำกับภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิม ตามแนวทางปฏิบัติในคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 86/2542</p>	<p>(2) ควรศึกษาแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 86/2542 แล้วนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน</p>	<p>เห็นด้วย โดยคณะวิจัยฯ ควรนำไปศึกษาต่อให้ชัดเจน</p>
<p>มาตรา 87 – มาตรา 87/3</p> <p>เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินตามหมวด 2 ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 17</p>	<p>ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำและการจัดเก็บเอกสารหลักฐานตามประมวลรัษฎากร ที่มีข้อความอยู่ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 121/2545</p>	<p>ควรศึกษาแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 121/2545 แล้วนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน</p>	<p>เห็นด้วย โดยคณะวิจัยฯ ควรนำไปศึกษาต่อให้ชัดเจน</p>
<p>ประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 89)</p> <p>ออกตามความในมาตรา 87 เกี่ยวกับแบบของรายงาน และวิธีการลงรายการในรายงาน</p>	<p>1. หลักเกณฑ์การลงรายการในรายงานภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงรายการในบัญชีแยกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี แต่ไม่เคยมีการศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่ ต้องมีความสัมพันธ์และไม่ขัดแย้งกัน</p> <p>2. หลักเกณฑ์การลงรายการใน</p>	<p>(1) ควรจัดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษาวิจัยผลกระทบจากการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานอย่างเป็นระบบ แล้วนำผลการวิจัยมากำหนดเป็นกฎหมายต่อไป</p> <p>(2) กรมสรรพากรควรมีการพัฒนา</p>	<p>เห็นว่า หลักเกณฑ์มีความชัดเจนอยู่แล้ว</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	รายงานฯ โดยการจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์มีมาตรฐานที่สูงมาก ผู้ประกอบการต้องลงทุนสูง ไม่คุ้มกับบทลงโทษที่มี จึงไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย	ซอฟต์แวร์ในการลงรายการในรายงานฯ โดยการจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์มีมาตรฐานที่สูง เพื่อแจกจ่ายแก่ผู้ประกอบการ	
มาตรา 88 – มาตรา 88/6 เป็นบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานประเมิน อันเป็นวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินตามหมวด 2 ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งถือเป็นกฎหมายพิเศษของบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานประเมินตามหมวด 2 ดังกล่าว			
มาตรา 88 และ มาตรา 89	อำนาจของเจ้าพนักงานประเมินตาม มาตรา 88 ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติเกี่ยวกับเบี้ยปรับตาม มาตรา 89 กล่าวคือ มีบทบัญญัติว่าด้วยเบี้ยปรับแต่ไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานประเมินตาม มาตรา 88 จึงไม่มีอำนาจประเมินได้ เช่น (1) กรณีภาษีขายแสดงไว้ขาดไป หรือ	(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ มาตรา 88 (2) เป็น “ มาตรา 88 ... (2) ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีหลักฐานแสดงว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีอื่นแบบแสดงรายการภาษีแบบนำส่งภาษี หรือแบบใบขนสินค้า โดยแสดงจำนวนภาษีขายไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง หรือแสดงจำนวนภาษีซื้อไว้สูงกว่าความเป็นจริง หรือแสดงจำนวนภาษีที่ต้อง	เห็นด้วย เพื่อให้อำนาจของเจ้าพนักงานฯ ครอบคลุมถึงกรณีดังกล่าว

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>กรณีภาษีซื้อแสดงไว้เกินไป ต้องรับผิดเบี่ยงปรับ 1 เท่า ตามมาตรา 89 (4) แต่หากเมื่อผลการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มปรากฏว่าไม่มีภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติม หรือมีภาษีที่ชำระไว้เกิน เจ้าพนักงานประเมินก็จะไม่สามารถประเมินเบี่ยงปรับได้</p> <p>(2) กรณีผู้ประกอบการไม่ออกไปกำกับภาษี ต้องรับผิดเบี่ยงปรับ 2 เท่า ตามมาตรา 89 (5) เจ้าพนักงานประเมินก็จะไม่สามารถประเมินเบี่ยงปรับได้</p> <p>(3) กรณีผู้ประกอบการไม่จัดทำรายงานหรือมีสินค้าขาดจากรายงานต้องรับผิดเบี่ยงปรับ 2 เท่า ตามมาตรา 89 (5) เจ้าพนักงานประเมินก็จะไม่สามารถประเมินเบี่ยงปรับได้</p> <p>(4) อำนาจในการกำหนดรายรับขั้นต่ำกรณีให้บริการที่ระบบบัญชีไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ</p> <p>(5) ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจการเข้าถึงข้อมูลของผู้ต้องเสียภาษี มูลค่าเพิ่ม ดังเช่นกฎหมาย ป.ป.ง หรือกฎหมาย ปปช.</p>	<p>เสียดำกว่าความเป็นจริง”</p> <p>(2) แก้ไขปรับปรุงอำนาจเจ้าพนักงานประเมินให้สามารถดำเนินการกับผู้หลีกเลี่ยงภาษีอากรได้อย่างเป็นธรรมดาไม่เป็นการกีดกัน แกล้ง หรือแสวงหาผลประโยชน์</p> <p>(3) ควรบัญญัติให้อำนาจการเข้าถึงข้อมูลของผู้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยกำหนดขอบเขตจำกัดของการใช้อำนาจว่าให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมสรรพากรเท่านั้น มิได้บัญญัติเป็นการทั่วไป</p>	<p>เห็นด้วย โดยให้คณะวิจัยฯ ศึกษาเพิ่มเติม</p> <p>เห็นด้วย หากไม่ขัดกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	อาทิ ข้อมูลทางการเงินใน Bank Statement การชำระค่าสินค้าหรือบริการด้วยบัตรเครดิต ข้อมูลการบันทึกรายการบัญชีด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์		
มาตรา 88/6 วรรคท้าย	<p>มาตรา 88/6 (1)(ข) กำหนดเวลาการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน กรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาสองปีนับแต่วันที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี โดยมีได้อยู่ในอำนาจอธิบดีที่จะอนุมัติให้ประเมินภาษีภายในกำหนดเวลาห้าปีตามมาตรา 88/6 วรรคท้าย แห่งประมวลรัษฎากร เนื่องจากบทบัญญัติ ดังกล่าว กำหนดเวลาการขออนุมัติอธิบดีเพื่อขอประเมินภาษีได้ภายในกำหนดเวลาห้าปี</p>	แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ มาตรา 88/6 วรรคท้าย โดยเพิ่มเติม (ข) รวมเข้าไปด้วย	เห็นว่า ควรจะแก้ไขให้อำนาจในการประเมินภาษีได้ภายใน 10 ปี นับแต่วันพ้นกำหนดยื่นแบบแสดงรายการ เฉพาะผู้ประกอบการที่ไม่ได้ยื่นแบบภายในกำหนดเวลา

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
	<p>เฉพาะกรณี ตามมาตรา 88/6 (1)(ก) (2) (3) แห่งประมวลรัษฎากร เท่านั้น ดังนั้น หากเกิดกรณีที่ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเกินเวลาตามกฎหมายกำหนด เจ้าพนักงานฯ จะมีอำนาจประเมินภาษีได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษี แต่หากเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เจ้าพนักงานฯ จะมีอำนาจประเมินภาษีได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษี และอธิบดีมีอำนาจอนุมัติให้ประเมินภาษีภายในกำหนดเวลาห้าปี ตามมาตรา 88/6 วรรคท้ายได้</p>		
<p>มาตรา 89 – มาตรา 89/2 เบี่ยปรับ – เงินเพิ่ม</p>	<p>เป็นบทบัญญัติว่าด้วยเบี่ยปรับและเงินเพิ่มอันเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจเจ้าพนักงานประเมิน และเป็นวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินตามส่วน 2 ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งถือเป็นกฎหมายพิเศษของบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานประเมินตามหมวด 2 ดังกล่าว</p>		

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>บทกำหนดโทษตามมาตรา 90 - มาตรา 90/5</p> <p>บทกำหนดโทษปรับทางอาญาเป็นตัวเงินตามประมวลรัษฎากร</p>	<p>บทกำหนดโทษปรับทางอาญาในส่วนที่กำหนดค่าปรับเป็นตัวเงินตามประมวลรัษฎากรทั้งหลาย นั้น เนื่องจากค่าของเงินเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้ดูเหมือนจำนวนค่าปรับที่กำหนดไว้ในกฎหมายไม่เกิดความศักดิ์สิทธิ์ที่จะปฏิบัติตาม</p>	<p>ควรบัญญัติให้มีความยืดหยุ่น โดยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะการกำหนดโทษต้องเป็นกฎหมายแม่บท</p>
<p>มาตรการเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขภาษีธุรกิจเฉพาะ</p>			
<p>มาตรา 91/1</p> <p>นิยามศัพท์</p>	<p>ไม่มีนิยามศัพท์ดังนี้ เพราะตราไว้ในพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในมาตรา 91/2(8)</p> <ul style="list-style-type: none"> - “ธุรกิจแฟ็กเตอร์ริง” - “กิจการซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาขายหรือซื้อคืน 	<p>ควรนำมาบัญญัติเป็นบทบัญญัติให้ชัดเจน</p>	<p>เห็นว่า การออกกฎหมายลูกมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ไม่ต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายแม่บท</p>
<p>มาตรา 91/2 มาตรา 91/2(8)</p> <p>กิจการที่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ การประกอบกิจการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ที่ออกตามความในมาตรา 91/2(8) ได้แก่</p> <p>(1) กิจการซื้อและขายคืน</p>	<p>ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับกิจการที่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ อาทิ</p> <p>(1) ไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับการประกอบกิจการเชิงธนาคารพาณิชย์ว่ามีลักษณะเป็นเช่นใด</p> <p>(2) การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร ต่างจากการให้เช่า 99 ปี</p>	<p>ควรบัญญัติกฎหมายให้ชัดเจนและสอดคล้องกับธุรกิจ</p>	<p>เห็นว่า คณะวิจัยฯ ควรนำไปศึกษาว่าควรกำหนดว่าอย่างไร</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>หลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 350) พ.ศ. 2542</p> <p>(2) “ธุรกิจเพื่อเคอริง” ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 358) พ.ศ. 2542</p> <p>(3) “กิจการซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาขายหรือซื้อคืน” ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 364) พ.ศ. 2543</p>	<p>อย่างไร</p> <p>(3) การประกันชีวิตและการประกันสุขภาพ ฯ</p> <p>(4) กิจการที่อยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาฯ ฉบับต่างๆ ที่ออกตามความในมาตรา 91/2(8) เป็นกิจการที่มีความแน่ชัดที่ต้องจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะแล้ว</p>		
<p>มาตรา 91/3 มาตรา 91/3(7) และพระราชกฤษฎีกา ฉบับต่างๆ</p> <p>ในส่วนที่เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ</p>	<p>การยกเว้นภาษีต่างๆอยู่กระจัดกระจายทำให้ค้นหาลำบาก</p>	<p>ควรรวมอยู่ใน เพราะราชกฤษฎีกา ฉบับเดียวกันว่าด้วยการยกเว้นภาษี โดยแยกประเภทภาษี</p>	<p>เห็นด้วย</p>
<p>มาตรา 91/4 และ พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 246)</p> <p>การกำหนดกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรง กับกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะให้เป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งการประกอบ</p>	<p>การเสียภาษีของกิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะให้เป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตาม พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 246)</p>		<p>ไม่มีข้อเสนอแนะ</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>กิจการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ เช่น การประกอบกิจการให้บริการการใช้บัตรเครดิตหรือในลักษณะทำนองเดียวกัน กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการนำภาษีซื้อที่เกิดขึ้นในแผนกบัตรเครดิต ไปใช้เป็นเครดิตภาษี ซึ่งนำไปใช้ไม่ได้ทั้งหมด เนื่องจากในแผนกบัตรเครดิตมีรายรับทั้งที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงต้องนำภาษีซื้อมาเฉลี่ยตามรายรับของแต่ละกิจการในแผนกบัตรเครดิต แต่หลักเกณฑ์การเฉลี่ยภาษีซื้อต้องใช้หลักเกณฑ์ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร (ฉบับที่ 29) ต้องเฉลี่ยจากรายรับของทั้งกิจการ ซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ภาษีซื้อจะไม่สามารถนำมาใช้เครดิตภาษีมูลค่าเพิ่มได้</p>			
<p>มาตรา 91/5 ฐานภาษีสำหรับการประกอบกิจการที่อยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ</p>	<p>(1) การคำนวณฐานภาษีธุรกิจเฉพาะในทางปฏิบัติได้มีการคำนวณโดยนำกำไรที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา</p>	<p>ควรมีการออกประกาศหลักเกณฑ์วิธีการ ที่อธิบดีกำหนดให้ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณฐานภาษีธุรกิจเฉพาะ</p>	<p>เห็นด้วย โดยคณะวิจัยฯ ควรไปศึกษาว่าควรจะกำหนดอย่างไรให้ชัดเจน</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>ได้แก่ รายรับที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการประกอบกิจการ</p> <p>(1) รายรับสำหรับกิจการธนาคาร ตาม มาตรา 91/2 (1) ได้แก่</p> <p>(ก) ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือกำไรก่อนหักรายจ่ายใดๆ จากการซื้อหรือขายหรือที่ใดจากตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ</p> <p>(ข) กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ</p>	<p>การออกตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใดๆ หักด้วยขาดทุนที่เกิดจากการแลกเปลี่ยน หรือซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใดๆ ในแต่ละเดือนภาษีโดยที่กฎหมายกำหนดให้เสียภาษีจากฐานกำไรก่อนหักรายจ่ายใดๆ</p> <p>(2) กำไรก่อนหักรายจ่ายใดๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใดๆ หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ ในทางปฏิบัติการสรรพากรยอมให้ผู้ประกอบการหักขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนฯ ได้ จึงไม่สอดคล้องกับกฎหมาย</p>	<p>ในกรณีดังกล่าว</p>	
<p>การจัดทำรายงานภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/14</p> <p>ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะมีหน้าที่ทำรายงานแสดงรายรับก่อนหักรายจ่ายที่ต้องเสียภาษี และรายรับที่ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษี</p> <p>รายงานที่ต้องจัดทำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดและให้</p>	<p>กรณีดังกล่าวยังไม่มีกำหนดวิธีลงรายการในรายงาน iva ให้ชัดเจน จึงมีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน และกรณีที่ไม่จัดทำรายงานจะมีบทลงโทษตาม มาตรา 91/14</p>	<p>ควรมีการออกประกาศหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจเฉพาะสามารถทราบถึงวิธีลงรายการในรายงานให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งขณะนี้ไม่มีกฎหมายที่ออกมาเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ ดังกล่าว</p>	<p>เห็นด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน
<p>จัดทำเป็นรายสถานประกอบการ</p> <p>วิธีลงรายการในรายงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดและลงรายการในรายงานให้ลงภายในสามวันทำการนับแต่วันที่มียารับ ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรสำหรับการประกอบกิจการบางประเภทหรือไม่ในกรณีจำเป็นเฉพาะรายอธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้</p> <p>กรณีดังกล่าวยังไม่มีการกำหนดวิธีลงรายการในรายงานไว้ให้ชัดเจน จึงมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันและกรณีที่ไม่จัดทำรายงานจะมีบทลงโทษตาม มาตรา 91/14 แห่งประมวลรัษฎากร</p>			
<p>มาตรา 91/18 มาตรา 91/19 มาตรา 91/20 และ มาตรา</p> <p>บทกำหนดโทษปรับทางอาญาเป็นตัวแทนตามประมวลรัษฎากรทั้งหลาย</p>	<p>เนื่องจากค่าของเงินเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้ดูเหมือนจำนวนค่าปรับที่กำหนดไว้ในกฎหมายไม่เกิดความรู้สึกเสียที่ที่จะปฏิบัติตาม</p>	<p>ควรบัญญัติให้มีความยืดหยุ่น โดยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วย</p>
<p>พระราชกฤษฎีกา ฉบับต่างๆ ว่าด้วยการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ</p>	<p>การยกเว้นภาษีต่างๆอยู่กระจัดกระจายทำให้ค้นหาลำบาก</p>	<p>ควรรวมอยู่ใน พรฎ. เดียวกัน ว่าด้วยการยกเว้นภาษี โดยแยกประเภทภาษี</p>	<p>เห็นด้วย</p>

มาตราเนื้อหาโดยสังเขป	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะของผลงานวิจัย	ข้อเสนอแนะของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน